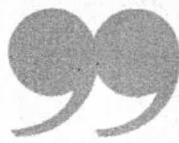

INTERJÚ

Kövér szerint retteget költözik a kormánypárti politikusokba

Mindenben a rombolás, a lezüllesztés, a destrukció érhető tetten, semmilyen morális, de hovatovább írott normát sem tartanak magukra kötelezőnek a kormánypártok – mondta lapunknak a fideszes Kövér László. ► *5. oldal*

Teljesen mindegy, mikor lesznek a választások, mert minden nappal közelebb kerül az a pillanat, amikor meg kell nézni a minisztériumok könyvelését, ki kell nyitni különböző titkos dossziékat, át kell vizsgálni az államháztartás helyzetét. Meg kell nézni, mit műveltek a MÁV-val, az autópályák építése körül vagy a kormányzati negyednél.

A koalíciós színjáték percei

Egyelőre nem lesz fideszes árnyék-kormány, de ha itt az idő, a párt azonnal készen áll a kormányváltásra – állítja a Fidesz választmányának elnöke. Kövér László nem remél sokat a koalíció felbomlásától. Szerinte egy valódi demokráciában a miniszterelnök ilyenkor előkészítené a következő parlamenti választásokat, és pártjával együtt megpróbálna a lehető legfájdalommentesebben eltűnni a hatalomból. Am ez most nem várható, mert Gyurcsány és a nála fiatalabb, hatalomra került baloldali generáció olyan mértékben gátlástalan, ami egyenesen álmétkodásra készíti az embert.

VARJÚ FRIGYES

– Mérföldkőnek tartja-e április harmincadikát, megváltozik-e bármi is a politikában Magyarországon?

– Egyelőre egy színjáték első néhány percét látjuk, hogy tragikomédia lesz-e vagy abszurd, ez még a végkifejlet kérdése. Nincsen többről szó, mint hogy az SZDSZ belátta, ha a kormánykoalíció része marad de jure is, akkor nincs esélye bejutni a következő parlamentbe, mert támogatottsága nem éri el az ötszázalékos küszöböt. Ezért ahogyan valaha a legantikommunistább párttá tudta magát maszkírozni, most is meg kell próbálnia átalakulni a legradikálisabb ellenzéki párttá. Noha nehezen fog menni, mert egyszerre kell konstruktív és radikális liberális ellenzéki viselkednie. Mivel az SZDSZ nem érdekelt a kormány megbuktatásában, ezért meg fogja szavazni a kormány fennmaradásához szükséges jövő évi költségvetést és adótörvényeket.

– De ez sokkal többet fog kerülni, mintha még koalícióban lenne, mert mindennek „magasabb” ára lesz.

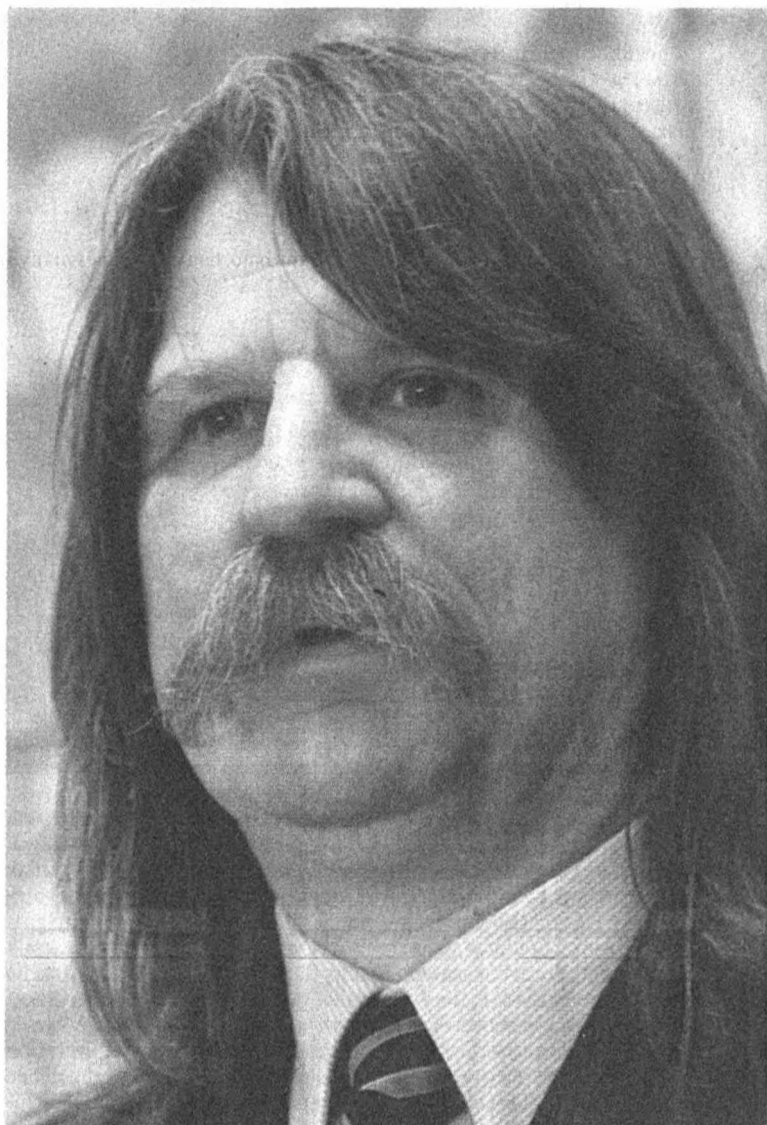
– Miért, eddig talán olcsó volt, ahogyan kormányoztak? Az ország tönkrement rövid hat év alatt, ezért minden nap, amit ezek a pártok kormányon töltenek, vissza nem pótolható kárt okoz. Forintmilliárdokban mérhető kárt prognosztizálhatunk a következő hónapokra, amíg fennáll közöttük az együttműködés. Csak az államadósság hatmilliárd forinttal nő naponta.

– A politikai színjátékhoz az MSZP-re is szükség van, de miért állna a szocialista párt érdekében, hogy az SZDSZ-nek falazzon?

– Mert megint be lehet adni az országnak, hogy „új szakasz” kezdődik a politikában, és legalább addig sem arról esik szó, hogy minden romokban hever. Hasonló helyzetben egy valódi demokráciában a miniszterelnök a következő parlamenti választásokat készítené elő, és pártjával együtt megpróbálna a lehető legfájdalommentesebben szabadulni a hatalomtól. De semmiképpen nem kezdene grandiózus kormányzati szerkezetátalakításba, mintha egy egész korszak elején járna.

– Ha újra orruknál fogva akarják vezetni a választókat, akkor ez a kormányzás már végképp nem nevezhető alkotmányosnak.

– A Fidesznek az az álláspontja, hogy ez egy új kormány, új kormány pedig nem léphet hivatalba bizalmi szavazás nélkül. A magyar közjogi berendezkedés szerint de jure el lehet adni, hogy ez egy kormányátalakítás, és az új program, amelyet a miniszterelnök hetek óta lebegtet, nem egyéb, mint a régi program „kibontására” szolgáló ütemterv. Mindent el lehet játszani, de egy tisztességes demokráciában az, hogy e mögött a kormány mögött megszűnt a kormánytöbbség, ab ovo azt jelenti, hogy a kisebbségi kormány számára bizalmat kell kérni a parlamenttől, különben nincs tovább. Ezért tisztesség-

KÖVÉR LÁSZLÓ: nekem is meggyőződés, hogy hovatovább rettegés költözik a kormánypárti politikuskok lelkébe

FOTÓ: HEGEDŰS MÁRTA

telen ez a taktika, mert az SZDSZ állásos, hazug politikájának elfedésére szolgál, csak hogy ne kelljen színt valania arról: támogatja-e Gyurcsányt és kisebbségi kormányát.

– A Fidesznek nem kellene sürgősen árnyékkormányt alakítania, tartva a legrosszabbtól?

– Ez nincs napirenden, erről nem folynak viták, döntés sem született. Személyes álláspontom az, hogy ilyenre nincs is szükség. A Fidesz eléggé felkészült ahhoz, hogy amikor kitzúzik az új országgyűlési választások időpontját, akkor aktualizálja a programját az adott politikai helyzet kezelésére, és ehhez megtalálja a megfelelő embereket. De azért sem tartanám szerencsés megoldásnak az árnyékkormányt, mert a kormánykoalíció médiaapparátusa azonnal rátolná a nem létező kormányzás felelősségét a még ellenzékben lévő Fideszre.

– Komolyan kell venni az SZDSZ-en belüli politikai mozgolódásokat?

– A liberálisokban azért érelődött meg gyorsan a szakítás lehetősége – és nem zárom ki, hogy minden látszattal ellentétben a miniszterelnök és Kóka János között volt egy háttéregyeztetés a koalíciós szakításról és Horváth Ágnes menesztéséről –, mert Kóka János még próbálja menteni a saját bőrét. Bár a csalással elnyert elnöki szék akkor is ingott volna Kóka alatt, ha az elnöki ciklus lejártá után kell szembenéznie azzal, hogy pártját a tartós láthatatlanság állapotába vezette.

– A kormány újabb szeretné kiterjeszteni a titkosszolgálatok működési területét, beleértve a választott testületeket, az önkormányzatokat is. Súlyos veszélyek leselkednek az országra?

– Nem veszélyekről van szó, hiszen máris konkrét botrányok és károkozások elszenvedői vagyunk, bármily-

lyen területet veszünk szemügyre, az egészségügytől a közlekedésen át a mezőgazdaságig, a honvédelemig vagy a rendvédelemig bezárólag. Nem lehet fel a kormányzásnak egyetlen olyan szeglete sem, amelyre azt mondhatnánk: nemhogy sikeresen, de legalább nagyobb károkozás és botrányok nélkül, normális mederben folyik az élet. Mindenben a rombolás, a lezüllesztés, a destrukció érhető tetten, semmilyen iratlan morális, de hovatovább írott alkotmányos normát sem tartanak magukra nézve kötelezőnek a kormánypártok. Az önkormányzatok „nemzetbiztonsági védelméről” szólva például kimondhatjuk: a nemzetbiztonsági törvény nem ad felhatalmazást arra, amit a kormány egy titkos határozatban írt elő a nemzetbiztonsági szolgálatoknak.

– Vajon miért aktivizálódnak mindig a titkosszolgálatok, amikor balliberális kormányok kerülnek hatalomra?

– Az erre való készítés a megrendelők vérebén van. Mert fogalmuk sincs a demokráciáról, képtelenek arra, hogy demokratikus módon gondolkodjanak. A Gyurcsány-kormány regnálása ebből a szempontból vérfagyasztó felismerést kell hogy jelentsen mindenkinek. Vagyis nemhogy nem teljesül az a várakozás, hogy az öreg bolsevikok idővel, úgymond, kikopnak az aktív politikai életből, és ez után majd jönnek a felvilágosultabb, európai gondolkodású fiatal baloldali politikuskok, hanem pont fordítva történik minden. Az öreg bolsevikokban ugyanis még volt némi szégyenérzet, és a politikai realitásérzékől táplálkozó óvatossággal nem azt lesték, hol lehet átlépni az alkotmányos kereteket – bár illúzióink nem lehettek velük kapcsolatban sem. A Gyurcsány és a nála fiatalabb, hatalomra került baloldali generáció

viszont olyan mértékben gátlástalan, ami egyenesen álmétkodásra készíti az embert.

– De ha a kommunista utópárt és a titkosszolgálatok összefonódása ennyire nyilvánvaló, miért nem léptek fel ez ellen még a Fidesz?

– Ennek több oka is van. Például mert az Antall József vezette kormányban politikai szándék sem volt a diktatúra fenntartóinak elszámoltatására és az alvó struktúrák szétverésére, sőt éppen az ellenkezőjére látok bizonyítékokat. Megpróbáltak valamilyen módon kiegyezni a kommunista utópártnak azzal a szárnyával, amelyet magukhoz közelebb éreztek. Az ő rövidlátásuknak lett a tragikus következménye, hogy az MSZP 1992-re már a meglévő, hallgatólagos alkukat is felrúgta, és átállt az SZDSZ oldalára, a Demokratikus Char-

– Az elmúlt tizennyolc év története azt mutatja, hogy a magyar társadalom védtelen a titkosszolgálatok tevékenységével szemben. Ha a Fidesz hatalomra kerül, tudna változtatni ezen a súlyos helyzeten?

– Már 1995-ben elmondtuk, amikor a nemzetbiztonsági törvényt az akkori kétharmados fölényel bíró MSZP-SZDSZ-koalíció megszavazta, hogy miközben alapvetően elfogadhatónak tartjuk a jogszabályt, hiányolunk belőle olyan garanciákat, amelyek az egyre inkább terebélyesedő magán biztonsági szolgálatok korlátozását szolgálná. Ezek hiánya volt az egyik indoka, hogy akkor nem szavaztuk meg a törvényt. Miután jelenleg nem látom reálisnak az állam erőszak-monopóliumának visszaállítását, s a magán őrző-védő és nyomozó vállalkozások tevékenységének felszámolását (mert munkájukra létező az igény), ezért meg kell próbálni legalább korlátozni őket. A cél, hogy egyre kevesebb olyan vadhajtással találkozzunk, amire most fényt derült a Kapolyi-Keller-ügy kapcsán.

– Titokminiszterként miért nem volt lehetősége arra, hogy megszüntesse a szolgálatoknál dolgozókat?

– A kérdés azt feltételezi, ami nem igaz, hogy azok dolgoznak ma a nemzetbiztonsági szolgálatoknál, akik a mi időnkben kerültek oda – miközben az utánunk jövő kormány haladéktalanul menesztette a felső vezetőket mindhárom szolgálatnál, és helyükre kinevezte a saját embereit. Az már egy más kérdés, hogy azóta őket is menesztették, mert saját embereikben sem bíztak maradéktalanul. Hovatovább már alig van olyan középvezető a Nemzetbiztonsági Hivatalban, aki a mi időnkben ott dolgozott, és akiket a korábbi kormányoktól örököltünk. Az ő „bűnük” egyébként az volt, hogy – mint sok mindenki más a minisztériumi apparátusokban – volt MSZMP-s kádereként nem átalítottak lojálisan viselkedni a polgári kormány idején. Ők ugyanis azt gondolták, nem az a dolguk, hogy pártokat szolgáljanak ki, hanem a nemzetbiztonság védelmére szerződtek. Azért nem kellett tehát tisztogatnunk, mert a szolgálatok tisztességesen dolgoztak. Az utánunk jövők azonban tisztogattak, annak érdekében, hogy olyanok kerüljenek pozícióba, akik bármilyen parancsot hajlandók végrehajtani. Természetesen ez úton is szeretném világossá tenni, hogy minden törvénytelen lépésnek utána fogunk menni, és azok, akik ezeket elkövették, meg fogják kapni, ami törvény szerint jár nekik.

– Lehet-e tiszta választásokat tartani a titkosszolgálatok fokozódó fenyegetései közepette?

– Jelenleg olyan politikai ellenfelekkel küzdünk, akik az ország iránt semmiféle erkölcsi-szellemi elkötelezettséget sem éreznek. Akik nem

ennek a nemzetnek a tagjaként definiálják magukat a valóságos döntéshozatalkor, hiába teszik ripacsként szívükre a kezüket a Himnusz éneklése közben. Ezeknek az embereknek csak a magánérdek és a szűk csoportérdek számít, és olyan gátlástalan módon törnek-zúznak a politikában, ahogyan csak az 1917-ben hatalomra került elődeik tettek. Am az árnyéktitkosszolgálatok támogatásában, vagy az állami szolgálatok törvénytelen használatában rejlik erő idáig sem volt elég ahhoz, hogy megmentse az MSZP-t minden idők legnagyobb választási bukásának veszélyétől. Az, hogy az MSZP társadalmi megítélését tekintve a mélypontra van, azt jelzi, hogy lehet aljas eszközökkel operálni, de egy ponton túl ezek már nem segítenek, hanem ártanak.

– Érzékeli-e a Fidesz, hogy a választók nagy része milyen hihetetlen várakozással tekint egy mindenre kiterjedő, valódi elszámoltatás sikere elé?

– Amikor majd kormányra kerülünk, akkor minden lehetséges eszközzel élni kell, hogy az összes, az elévülés határain belüli ügyet felderítsük, és átadjuk az igazságszolgáltatásnak. Ugyanakkor tudnunk kell, és a jogállam védelmében el is kell fogadnunk, hogy a végrehajtó hatalom nem gyakorolhat közvetlen befolyást az igazságszolgáltatásra, hanem csakis közvetetten, a – nem visszaható hatályú – törvényalkotással.

– Kimondta a kulcsszót: elévülés. Elképzelhető, hogy a koalíciós időhúzás egyik fontos indítéka is éppen ez.

– Nekem is meggyőződés, hogy hovatovább rettegés költözik a kormánypárti politikuskok lelkébe, ahogyan fogy a naptárban a koalíció rendelkezésére álló napok száma. Teljesen mindegy, mikor lesznek a választások, mert minden nappal közelebb kerül az a pillanat, amikor meg kell nézni a minisztériumok könyvelését, ki kell nyitni különböző titkos dossziékat, át kell vizsgálni az államháztartás helyzetét. Meg kell nézni, mit műveltek a MÁV-val, az autópályák építése körül vagy a kormányzati negyednél. És meg kell vizsgálni, a károkozások mögött, amelyekkel romba döntötték az országot, milyen személyes érdekek álltak. Amit szívesen lehet kérni, azt számon is kell kérni, de az igazságtétel tizennyolc évvel ezelőtt elmulasztott munkáját nem lehet bepótolni a romok eltakarítása és az újjáépítés közepette.

– Eddig soha nem látott mértékű választói támogatottságot mértek a Fidesz mögött. Képesek lesznek ezzel a felhatalmazással élni is?

– Kezeljük óvatosan a közvélemény-kutatási adatokat, de nem azért, mintha manipulációra gyanakodnánk. A közhangulat és a közvélemény ugyanis egy dolog, s nem mindig fedi a valóságos választási eredményt. Bizony, előelőfordul, hogy a közvélemény aktuális „véleményéhez” képest a választási eredmények ebbe vagy abba az irányba kilengenek. Ahogyan ez történt velünk hat éve, vagy – ellenkező előjellel – a népszavazásokor.

– Sor kerülhet előre hozott választásra?

– Az őszi beszéd kiszivárogtatása óta azt gondolom, komoly esély van erre. Természetesen az aktuális politikai hangulatnak megfelelően ezt az esélyt hol kisebbnek, hol nagyobbak tartom. A népszavazás győzelmének pillanatában azonban már ötven százalékos föltöttek éreztem az előre hozott választások megtartásának esélyét. Az ország jelenlegi állapotában ez a kormány nem tudja 2010-ig kihúzni, kormányzás nélkül pedig az ország össze fog omlani. Változtatni kell! ■